

Marko Rupnik, umelecká hviezda liberálnych katolíkov pod drobnohľadom: Zneužívanie, biznis, plagiátorstvo a diletantstvo

Branislav Krasnovský

14. júna 2023 ✚ Cirkev ✚ Komentár

Slovinský jezuita Marko Ivan Rupnik, ikona katolíckych liberálov a modernistov

Na slovinského modernistického jezuitu Marka Ivana Rupnika, ikonu katolíckych liberálov a modernistov sa to v posledných týždňoch valí z každej strany. Jeho morálna pozícia sa už takmer pol roka poriadne otriasa a široká verejnosť je súčasne podrobne informovaná o jeho prechmatoch.

Marko I. Rupnik

zdroj: wikimedia commons

Na portáli Christianitas.sk sme v nedávnej minulosti písali o Rupnikovom sexuálnom zneužívaní rehoľných sestier, ktoré sa malo odohrať v 90. rokoch minulého storočia, viac [tu](#); o jeho nepovolených ekonomických aktivitách sme potom podrobnejšie informovali [v tomto článku](#).

Neboli sme však jediní, kto sa kriticky vyjadril na adresu neslávne známeho slovinského jezuitu. Aj slovinskí biskupi odsúdili Rupnikovo [počínanie](#) a postavili sa na stranu zneužívaných obetí. Pridal sa dokonca aj portál Postoj, ktorého príspevok na tému Rupnik si môžete pozrieť [tu](#).

Talianka Busola Quotidiana [v tomto článku](#) konštatovala, že Rupnik poškodzuje dôveryhodnosť Cirkvi a pozastavila sa tiež nad skutočnosťou, že u jezuitov prišlo k hrubým komunikačným pochybeniam zo strany týkajúcich sa vyšetrovania slovinského umelca, teológa Marka Ivana Rupnika, o čom si môžete bližšie prečítať [tu](#).

K Talianom a Slovincom, informujúcim o prechmatoch jezuitu sa napokon pridali aj Američania, napríklad na LifeSite News sa o škandalózných ekonomických machináciách viac dozviete [v tomto článku](#), o tom, že

Rupnikove „umelecké diela“ v Lurdoch sú predmetom podrobnejšieho skúmania po obvineniach zo zneužitia sa dočítate [na tomto odkaze](#), a o tom, že Rupnik, napriek zákazu sláviť Svätú omšu, koncelebroval (s povolením z najvyšších miest!) pri slávení Svätej omše v rímskej bazilike Santa Prassede sa zase dočítate [tu](#).

Prečo je Rupnikovi naďalej podávaná pomocná ruka?

Prečo Rupnik mohol koncelebrovať práve v bazilike, kde sa nachádza relikvia zo stĺpa, pri ktorom bičovali Nášho Pána Ježiša Krista sa môžeme len dohadovať. Keby šiel do USA a koncelebroval by omšu v nejakom chráme, kde sa neustále stretávajú členovia modernisticko-lgbt-liberálno-pseudokatolíckej klerikálnej frakcie, ktorí neodsudzujú potraty, možno by to až tak veľmi neklalo oči, tieto chrámy totiž podľa cynikov už treba aj tak znova vysvätiť, alebo rovno zrovnať so zemou. Ale v nádhernej rímskej bazilike...?

Modernistický kardinál Wilton D. Gregory z Washingtonu D.C.

zdroj: wikimedia commons

Portál LifeSite News dokonca publikoval materiál, v ktorom sa pozastavuje nad nepochopiteľným správaním pápeža Františka. Ten síce na jednej strane hovorí, že Cirkev nemôže nikdy skrývať zneužívanie bezbranných, na druhej strane je však obviňovaný z krytia Rupnika a jeho činov. Podľa portálu: *„Je veľmi ťažké brať pápeža Františka vážne, alebo mu veriť, že je úprimný“*, keď chráni takého sexuálneho predátora, ako je Marko Rupnik. Celý článok si môžete prečítať [tu](#).

Na margo argumentu obdivovateľov Rupnika, že môže ísť o „útok pod falošnou vlajkou“ voči jeho osobe, že je neprávom obviňovaný zo sexuálneho predátorstva rovnako, ako v minulosti obviňovali austrálskeho kardinála George Pella a že treba v rámci prezumpcie nevinu počkať s kritikou Rupnika, pokiaľ sa neskončí vyšetrovanie, uvádzame nasledovné:

Zo strany liberálnej a modernistickej verejnosti neprišlo k žiadnej výraznejšej aktivizácii počas monsterprocesu voči kardinálovi Pellovi s cieľom vyjadriť neprávom obvinenému kardinálovi podporu. Kardinál Pell sa nedočkal očakávanej ochrany zo strany katolíckych médií tzv. hlavného prúdu a monsterproces nakoniec skončil jeho uväznením, aby sa o 10 mesiacov po odsúdení a vzatí do väzenia ukázalo, že celý monsterproces voči kardinálovi bol nespravodlivý a úplne zinscenovaný. Na portáli Christianitas.sk sme o tom bližšie písali napríklad [tu](#).

Kardinál George Pell na fotografii z roku 2012

zdroj: wikimedia commons

Konzervatívne médiá upozorňovali takmer nepretržite na prechmaty a to počas celého priebehu Pellovho monsterprocesu, LifeSite News napríklad tu alebo tu či tiež tu.

Busola Nuova Quotidiana bránila kardinála Pella ešte ráznejšie, takpovediac s klasickým talianskym temperamentom, ako si môžete overiť tu alebo tu či tiež tu.

A mohli by sme pokračovať donekonečna, pretože ide doslovne o desiatky článkov na tému „kardinál Pell“. Ale cieľom tohto článku nie je dokázať nevinu kardinála Pella, keďže tá už bola jasne preukázaná tým, že kardinála Pella po približne 10 mesiacoch prepustili z austrálskeho väzenia, kde si mal odsedieť dlhoročný trest (za, nazvime to, čudného mlčania tzv. mainstreamových médií).

Kardinál Pell bol obvinený kvôli jeho činnosti prefekta Sekretariátu pre ekonomiku vo Vatikáne

Je nesporným faktom, že nevina kardinála Pella, z ktorého sa snažili vyfabrikovať sexuálneho predátora, sa preukázala v plnom rozsahu. Obvinenia kardinála, ktorý umrel v januári 2023, súviseli so skutočnosťou, že sa vo februári 2014 stal prvým prefektom novovytvoreného Sekretariátu pre ekonomiku a mal v úmysle zmapovať stav vatikánskych financií (podľa cynikov bol ochotný a pripravený vyčistiť povestný finančný „Augiášov chliev“).

Kardinál Pell sa ukázal ako nepohodlný muž. Dostal sa do finančného prostredia plného korupčných škandálov, prania špinavých peňazí a ocitol sa tak na priveľmi nebezpečnej pôde – jeho činnosť totiž ohrozovala rôzne skryté finančné skupiny, a to nielen vo Vatikáne, čo sa mu napokon stalo osudným.

Antiklerikálna tlač v anglosaských krajinách (kde je už dávnejšie ťažké hovoriť o slobode slova) usporiadala doslova hon na kardinála Pella – vykonštruované obvinenia zúrivo šířila, pričom zo strany Vatikánu k výraznejšej obrane kardinála Pella neprišlo. Konzervatívne portály písali desiatky článkov na podporu kardinála Pella a poukazovali aj na škandalózne metódy vedenia súdneho procesu, aké boli možné podľa kritikov len v nacistickom Nemecku alebo stalinskom Rusku.

V prípade jezuitu Rupnika však prichádza k snahám „hrať mŕtveho chrobáka“ alebo prinajmenšom „zamiesť špinu diskrétno pod koberec“. Obvinenia zneužitých rehoľných sestier sú bagatelizované, pričom niektoré kruhy vo Vatikáne modernistu Rupnika chránia, rovnako ako chránia napríklad aj ďalšieho modernistu a milovníka LGBT, mimochodom tiež jezuitu, Jamesa Martina z USA.

P. James Martin SJ

zdroj: youtube.com

Na prechmaty modernistického jezuitu Rupnika poukazujú práve konzervatívne katolícke internetové stránky a tlač, zatiaľ čo niektorí liberáli a modernisti volajú po zdržanlivosti a ochrane svojej mediálnej ikony na základe prezumpcie neviny. My len pripomínáme, škoda že sa takto výrazne – ako v Rupnikovom prípade – neangažovali v danom čase aj v prípade krivo obvineného kardinála Pella.

Rupnik - nielen sexuálny predátor, ale tiež treťotriedny umelecký plagiátor?

V posledných dňoch udel portál La Busola Quotidiana na adresu slovinského jezuitu opäť. Tentokrát si vzali do hľadáča jeho umeleckú úroveň, pretože niektorí liberáli robili z Rupnika doslovne ikonu katolíckeho výtvarného umenia, div nie na úrovni svetoznámeho Michelangela. Článok s názvom *Rupnik, un'arte superficiale e che non è frutto di preghiera* si môžete prečítať [tu](#). Profesor Giorgio Esposito uvádza, že v prípade Rupnika ide o klasický príklad povrchného umenia, ktoré nie je presiaknuté ovocím modlitby. Rupnikovo napodobňovanie byzantskej mozaikovej maľby je schematické a nedôsledné. Pri byzantskom výtvarnom štýle totižto nemožno zabúdať na živú modlitbu, nasiaknutosť spiritualitou a takisto je nesmierne dôležité, aby umelec predtým ako siahne po štetci, vykonal Sviatosť pokánia. Maľovať treba so zreteľom na Boha a s túžbou odovzdať veriacim svoju vieru, nie dosahovať astronomické zisky v rozpore s pravidlami vlastnej rehole.

Profesor Giorgio Esposito považuje Rupnika za treťotriedneho falzifikátora byzantského výtvarného štýlu, ktorý kvôli nedostatku skutočného talentu inklinuje k výtvarnému modernizmu.

Presvätá Bohorodička – prameň cisárskeho majestátu. Freska z konštantínopolského veľchrámu Božej Múdrosti (Hagia Sofia) zobrazuje imperátorov Justiniána (vľavo) a Konštantína (vpravo), ako vzdávajú hold Božej Matke, byzantská mozaika z 10. storočia.

zdroj: wikimedia commons

Diskusia o Rupnikovej maliarskej tvorbe musí podľa prof. Esposita pokračovať vo viacerých rovinách. V tej prvej si treba položiť otázku, či je možné, aby sa v chrámoch nechávali Rupnikove maľby, pretože ide o produkciu kňaza, zneužívajúceho zasvätené rehoľné sestry, ktoré v rámci svojho rehoľného povolania zložili sľub čistoty. Jeho výtvarná tvorba by jednoznačne nemala zostať naďalej v kostoloch, či dokonca byť predmetom hlásania katolíckej viery (napríklad Kaplnka Saleziánskeho domu v Poprade), bližšie informácie z Popradu si môžete pozrieť [tu](#).

Taliani si navyše kladú otázku ako vnímať vyjadrenie pápeža Františka pri príležitosti XVI. mariologického kongresu v brazílskej Aparecida (najväčšia mariánska svätyňa v Brazílii) na adresu Rupnikovej tvorby. Naozaj nie je možné nájsť v celom Vatikáne iné posvätné katolícke umelecké diela, na ktoré mohol pápež František poukázať? Pápežove vyjadrenia totiž znejú ako súhlas najvyššej autority katolíckej Cirkvi s dielom kontroverzného slovinského jezuitu (katolícki cynici v tom majú jasno, Rupnikove „diela“ sú rovnako nechutné ako Pachamama, ktorú pápež František rovnako viac menej obhajuje...).

Kto by mal záujem pozrieť si ako vníma Pachamamu napríklad americký portál One Peter Five, nech bez zábran klikne [sem](#).

Vráťme sa však k profesorovi Espositovi. Ten vníma Rupnikove umelecké výrazové prostriedky ako povrchné, unáhlené, hraničiace na mnohých miestach až s komiksom. Dokonca poukazuje na skutočnosť, že pri pohľade na Rupnikove mozaiky mnohí duchovne citlivejší veriaci cítia nepokoj a pred jeho maľbami doslova utekajú (ja, ako barokový katolík, vnímam pri pohľade na Rupnikovu tvorbu len ľahostajnosť či prípadne znechutenie – kam sa tento kváziumelec hrabe na Caravaggia?).

Caravaggio Svätý Hieroným, La Valetta, Malta

zdroj: wikimedia commons

Podľa Mons. Nicola Buxa, znalca sakrálneho umenia renesančného Talianska a Byzancie je súčasná západná katolícka umelecká produkcia vo väčšine prípadov duchovne mŕtva. Rupnik do tohto prázdneho priestoru vtrhol, využívajúc povrchnú duchovnú inšpiráciu byzantským umením a jeho naivným skľbením s pseudorenesančnými prvkami. Avšak aj laik musí jednoznačne rozoznať rozdiel medzi tvorbou Durëra, Giotta, Berniniho či Michelangela na jednej strane a Rupnikovou tvorbou na strane druhej.

Prof. Esposito dokonca tvrdí, že pre výtvarne nevyvinutého amatéra akým je Rupnik, bolo podstatne jednoduchšie vytvárať diela na základe povrchného štúdia byzantskej sakrálnej tvorby, pretože byzantský štýl si vo svojej podstate nevyžaduje tak hlboké štúdium geometrie, anatómie a perspektívy, aké praktizovali renesanční umelci. Rupnik sa ani len zďaleka nepriblížil k úrovni, akú bežne dosahovali priemerní talianski renesanční umelci.

Na záver prof. Esposito vyslovil zaujímavú myšlienku, ktorá ma pobavila a s ktorou celkom určite súhlasím. Keďže naučiť sa kresliť tak ako talianski renesanční či barokoví umelci vyžaduje minimálne 20 rokov dlhodobého štúdia a veľký talent od Boha, je pre kresťanských modernistických pseudoumelcov oveľa jednoduchšie nechať sa inšpirovať jednoduchšou byzantskou mozaikovou maľbou či Pollokovou akčnou maľbou, Rothkovým abstraktným expresionizmom, Kandinského abstrakcionizmom a inými podobnými modernistickými štýlmi, kde podľa cynikov aj nepodarok možno pertraktovať ako „*zaujímavé a podnetné vnímanie reality*“.

Pritom by som bol nerád, aby ma niekto obvinil z toho, že sa nestotožňujem s postojom pápeža Pia XII., ktorý možno nájsť v encyklike *Mediator Dei*. V nej Svätý Otec jednoznačne podčiarkol potrebu v katolíckom výtvarnom umení 20. storočia „*vyhýbať sa prílišnému realizmu na jednej strane a prehnanej symbolike na druhej strane*“.

Pápež Pius XII. na fotografii Michaela Pitcairna z roku 1951

zdroj: wikimedia commons

Rupnikovo vnímanie umenia a štýl v skutočnosti vykazujú znaky jeho abstrakcionistickej inšpirácie, ktorá nemá nič spoločné s orientálnou a byzantskou ikonou, pričom nie je schopný ničoho iného, len jednoduchej, štylizovanej „byzantskej“ malby, predstavujúcej nedokonalé napodobnenie byzantského sakrálneho umenia.

Namiesto záveru prikladám odkaz na krátke a podľa môjho názoru výstižné video, na ktorom je dobre vidieť, čo pekné a podnetné Rupnik namaľoval v kaplnke v Poprade, vrátane jemného motívu dúhovej zástavy na stene, ktorý možno vidieť od 19. do 24. sekundy.

Zdroj: youtube.com

Tiež by ma zaujímalo, koľko si Rupnik v Poprade za svoj umelecký výtvor zapýtal. A napokon, či sa budú jeho maľby v Poprade dávať dole, rovnako ako sa ich chystajú odstrániť vo svätyni v Lurdoch.

Pretože ak sa budú odstraňovať aj v Poprade, môžem vrelo odporučiť srbskú dvojicu šikovných a lacných maliarov, ktorí mi vymaľovali byt za veľmi prijateľnú sumu a ktorí samozrejme kaplnku v Poprade najprv ako správni profesionáli dôkladne omyjú mydlovou vodou, oškrabú a napenetrujú, a potom znova vymaľujú, pričom v prípade záujmu ju dokážu aj vytapetovať. Prípadné opätovné vysvätenie kaplnky po Rupnikovej umeleckej manifestácii si však saleziáni v Poprade už budú musieť v prípade nutnosti zabezpečiť sami.

Kto by mal záujem vidieť „výtvory“ Rupnika v Lurdoch, ktoré sa majú odstraňovať, odporúčam pozrieť video na tomto odkaze:

Zdroj: youtube.com

Portál Christianitas.sk svojim čitateľom odporúča:

Prof. Dariusz Oko z *Pápežskej Univerzity svätého Jána Pavla II.* sa vo svojej odvážnej knihe ***Levandulová mafia. S pápežmi a biskupmi proti homo-klikám v Cirkvi*** pokúša pozrieť na tzv. levandulovú mafiu, ktorá pôsobí v Cirkvi, je jej skrytou chorobou, ničiacou jej organizmus.

Kniha nie je namierená proti ľuďom, ale proti ľudským zlyháním, ktoré sú zjavné. Jej cieľom nie je vyvolať pohoršenie, ale pomenovať obrovskú krízu, ktorá, zdá sa, nemá riešenie...

2., doplnené vydanie knihy si môžete objednať na adrese:

<https://www.christianashop.sk/levandulova-mafia-s-papezmi-a-biskupmi-proti-homo-klikam-v-cirkvi/>

V našom e-shope si však môžete objednať vo výraznej zľave aj ďalšie zaujímavé tituly - viac informácií na našej stránke [christianashop.sk/](https://www.christianashop.sk/).

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/marko-rupnik-umelecka-hviezda-liberalnych-katolikov-pod-drobnohľadom-zneuzivanie-biznis-plagiatorstvo-a-diletantstvo/>